

Ajuntament de Castellar del Vallès

Actualitat

Miquel Desclot i Joan Sellent rebren la Menció Honorària de la Corporació.
Miquel Desclot i Joan Sellent rebren la Menció Honorària de la Corporació.

El consistori distingirà enguany l'entitat Colònies i Esplai Xiribec i els escriptors Miquel Desclot i Joan Sellent

Dimecres 26 d'abril de 2017

El Ple municipal va aprovar en la sessió celebrada ahir dimarts la proposta de la Comissió d'Honors i Distincions d'atorgar la Medalla de la Vila a l'entitat Colònies i Esplai Xiribec i dues mencions honoràries de la Corporació als escriptors Joan Sellent i Miquel Desclot.

Medalla de la Vila per a Colònies i Esplai Xiribec

Així, d'una banda, Colònies i Esplai Xiribec rebrà la màxima distinció municipal **“per la seva dedicació constant en l'àmbit del lleure i l'educació dels nois i joves”**, i ho farà l'any en què l'entitat celebra el cinquantenari de l'inici de les seves activitats amb els infants del poble.

Així, les colònies d'estiu a Castellcir l'estiu de 1967, una iniciativa del vicari de la parròquia amb la col·laboració de pares i mares, van ser el punt de partida d'una activitat continuada duta a terme els caps de setmana i els estius (amb la celebració de colònies i campaments). Des de llavors, centenars d'infants han passat per l'entitat, i també centenars de joves i han dut a terme tasques de monitoratge com a voluntaris. A més, nombroses persones hi ha col·laborat realitzant tot tipus de tasques, com a cuineres a les colònies, fent-se càrrec de la intendència, millorant els locals de l'esplai o de les cases de colònies, formant part de les juntes de pares i mares o bé orientant el treball educatiu que s'hi ha portat a terme.

Els primers anys de vida de l'entitat, Colònies i Esplai Xiribec va dur a terme les seves activitats al costat del temple parroquial i, des del 1975, als locals del Patronat de les Escoles Tolrà.

Mencions Honoràries a Miquel Desclot i Joan Sellent

D'altra banda, la Comissió d'Honors i Distincions ha considerat que els escriptors i traductors castellarencs Miquel Desclot i Joan Sellent mereixen ser reconeguts per la seva contribució a la literatura i a la llengua catalanes, i és per això que se'ls atorgaran sengles Mencions Honoràries de la Corporació **“per la seva trajectòria professional fructífera i dilatada en el camp de la creació literària i de la traducció”**.

Joan Sellent, nascut a Castellar l'any 1948, és un dels traductors més prolífics i reconeguts de Catalunya. Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat

Autònoma de Barcelona el 1983, va completar els seus estudis amb un màster en Traducció Literària a la Universitat de Manchester. Al llarg de la seva trajectòria professional, ha exercit com a traductor de l'anglès al català i el castellà per a diverses editorials i institucions, i ha estat traductor i adaptador de guions cinematogràfics i televisius. Com a docent, ha estat lector d'espanyol a la Universitat de Manchester, i des de 1993 és professor de traducció anglès-català a la facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat de Barcelona.

Tot i que ha traduït alguns dels autors més importants de la narrativa anglesa, com William Cather, Salman Rushdie, Paul Auster, Henry James, Noah Gordon, H. G. Wells o Charles Dickens, la seva feina com a traductor s'ha centrat especialment en el món del teatre. Així, ha aportat a l'escena catalana traduccions de dramaturgs com William Shakespeare, Tennessee Williams, Harold Pinter, David Mamet, Arthur Miller, Neil LaBute, Oscar Wilde o George Bernard Shaw.

Entre d'altres reconeixements, Sellent ha rebut el Premi Ciutat de Barcelona 2016 de Traducció en Llengua Catalana per la versió de *Panorama des del pont*, d'Arthur Miller, i el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona 2007-2008 per la traducció d'*El rei Lear*, de William Shakespeare.

Per la seva banda, **Miquel Desclot** (nom literari de Miquel Creus i Muñoz), castellarenc d'adopció des de finals dels anys 70 tot i que va néixer a Barcelona el 1952, és un poeta, escriptor i traductor que ha esdevingut una figura clau en el panorama de la traducció literària en llengua catalana. Després d'acabar els seus estudis de Filologia Catalana, ha combinat la tasca de traductor i escriptor amb la docència, exercint de professor a la Universitat Autònoma de Barcelona (1975-1980 i 1982-1992), a la Universitat de Durham (1980-1982) i a la Universitat Pompeu Fabra (2007). Entre 1971 i 1980 també va impartir classes a les escoles d'estiu de Barcelona, Lleida, Girona, Andorra, Mallorca, Berga i Sabadell.

Escriptor freelance des de 1991, és un autor prolífic que ha conreat tots els gèneres: poesia, prosa, teatre i assaig, i pels seus llibres ha rebut diversos premis. Així, en poesia ha estat guardonat amb el Premi Amadeu Oller el 1971, per *Ira és trista passió* o el Pere Quart d'Humor i Sàtira el 1987 per *Auques i espantalls*, mentre que en prosa va rebre el Premi Crítica Serra d'Or el 1993 pel *Llibre de Durham* i, en literatura infantil, el Premi Lola Anglada 1985 per *Set que no dormen a la palla*, el Premi Crítica Serra d'Or el 1993 per *Bestiolari de la Clara* i, el 2002, el Premio Nacional de Literatura Infantil y Juvenil per *Més música, mestre!*

Pel que fa a la seva tasca com a traductor, ha traduït obres de prosa, però el teatre i la poesia són els gèneres que més ha tractat. Mentre que en el camp de la poesia ha rebut guardons com el Premi de la Generalitat a la millor traducció en vers (1987, per *Llibre profètic de Lambeth, I*, de William Blake), o el Premi Crítica Serra d'Or (2000, pel recull de traduccions de poesies de Dant, Petrarca i Miquel Àngel *Saps la terra on floreix el llimoner?*), en teatre ha traduït alguns dels més grans dramaturgs de tots els temps, com Shakespeare, Molière o Goldoni. Precisament, el darrer reconeixement rebut per Desclot va ser el Premi Ciutat de Barcelona 2016 per la traducció del *Cançoner* de Petrarca, una obra que mai no havia estat traduïda íntegrament al català.

Un passatge per a la pedagoga Marta Mata

Finalment, el Ple va aprovar la proposta de la Comissió d'Honors i Distincions d'assignar el nom de Marta Mata al passatge existent entre la carretera de Sentmenat i el passeig de la plaça Major, **“en record a la seva contribució al món de l'educació i la pedagogia”**.

Marta Mata i Garriga (Saigores, 1926 – Barcelona, 2006) va ser una pedagoga, cofundadora de l'Escola de Mestres Rosa Sensat i presidenta del Consell Escolar de l'Estat. Es va llicenciar en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona el 1957, en l'especialitat de Pedagogia. Considerada una de les impulsores de diversos projectes que han estat la base de la renovació pedagògica a l'escola de Catalunya en els darrers trenta anys, Mata es va especialitzar en la didàctica de la llengua escrita i en la fonologia catalana i castellana, i va desplegar al llarg de la seva carrera un extens programa d'investigació sobre l'ensenyament de la llengua catalana. A més, va escriure nombroses publicacions en el camp de la pedagogia.

Entre les nombroses distincions rebudes, destaquen la Medalla d'Alfons X el savi (1990), la Medalla d'Or de Barcelona al Mèrit Científic (1997) i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1997). El 1999 va ser nomenada Doctora Honoris Causa per la UAB, el 2000 va recollir el XX Premi per la Pau (en representació de l'Escola de Mestres Rosa Sensat, fundada el 1965) i el 2001 el Premi Ramon Fuster.

En el moment de la seva mort, ocupava el càrrec de presidenta del Consell Escolar de l'Estat, el màxim òrgan de participació de la comunitat educativa.

- [Avís legal](#)
- [Sobre el web](#)
- [Accessibilitat](#)
- [Mapa web](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40